

Warszawa, 14 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A01d 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23625.

Fr. Stübgen & Co
(Erfurt, Niemcy).

Kl. ~~45 c, 4/01.~~

45c 3/06

Przyrząd do klepania kos i sierpów.

Zgłoszono 25 lutego 1935 r.

Udzielono 30 lipca 1936 r.

Pierwszeństwo: 20 kwietnia 1934 r. (Niemcy).

Znane są przyrządy do klepania kos i sierpów, w których dla osiągnięcia równomiernego naostrzenia zastosowano z jednej strony przymusowe prowadzenie klepadła, a z drugiej — obok klepadła boczne szczęki lub krawki do prowadzenia ostrza kosi, przyczem powierzchnie robocze klepadła i kowadełka są tak umieszczone, że stale współpracują te same ich części, dlatego szybko zużywają się i powodują zniekształcenie rozklepywanego ostrza. Boczne szczęki prowadnicze, nawet gdy sporządzone są z miękkiego materiału, mają tę szczególną wadę, że ściskają lub wyginają rozklepaną poprzednio część ostrza i, jeżeli są dostosowane do klepania kos, nie mogą być użyte do klepania sierpów z powodu odmiennego kształtu.

Wymienione wady próbowano usunąć w ten sposób, że jako kowadełko stosowano obracaną tarczę, napędzaną przystawką zębatą, do prowadzenia zaś kosi używano szynowego uchwytu, przesuwanego mechanicznie; jednak takie stosunkowo złożone, trudno przenośne i nie wszędzie dające się stosować urządzenie nie znalazło zbyt wielu nabywców, gdyż napęd tarczy o osi obrotu, pochylonej względem osi mechanicznego poruszanego klepadła, znacznie podnosił cenę takiego urządzenia, uniemożliwiając często jego nabycie.

Przyrząd według wynalazku nie posiada wymienionych wad, gdyż zastosowano obsadę, zaopatrzoną w kowadełko i klepadło, uderzane ręcznym młotkiem, przyczem kowadełko i klepadło posiadają

kształt walcowy i pierścieniowe powierzchnie robocze, dla umożliwienia ciągłej zmiany pracującego odcinka powierzchni roboczej albo klepadło może być osadzone wolno-obrotowo, albo jego prowadnica może być umocowana na kowadełku lub wewnątrz klepadła; zbyteczne staje się wówczas górne prowadzenie klepadła. Można zastosować jednocześnie jedną i drugą budowę. W porównaniu z poprzednio wspomnianymi urządzeniami do klepania przedmiot wynalazku posiada tę zaletę, że jest prostej budowy, niewielkich rozmiarów, jest tani, łatwo przenośny i daje się wszędzie stosować; oprócz tego nie posiada bocznych przestawialnych prowadnic i przytem wyklucza wszelkie niezręczne uderzenia, które wpływałyby ujemnie na klepanie i zapewnia osiągnięcie jednakowej szerokości rozklepania ostrza, ponadto zużycie powierzchni roboczych jest jak najbardziej ograniczone.

Rysunek przedstawia kilka przykładów wykonania przyrządów według wynalazku.

W obsadzie 1 przyrządów mieści się kowadełko 2 z powierzchnią roboczą 2a; klepadło 3 posiada powierzchnię roboczą 3a do klepania kosi 4; pomiędzy klepadłem i kowadełkiem znajduje się pośrodku osadzony w nich sworzeń prowadniczy 5. Jak widać we wszystkich przykładach wykonania przyrządów, tak kowadełko 2, jak i klepadło 3 mają kształt walcowy z okrągłą powierzchnią roboczą, przyczem pośrodku osadzony sworzeń 5 służy do prowadzenia ostrza kosi 4 lub sierpa 6 (fig. 4).

W przyrządzie według fig. 1 klepadło 3 okrągłe w przekroju ma pierścieniową powierzchnię roboczą 3a, jest osadzone i prowadzone w wystającej szczelce obsady 1, przyczem tak klepadło 3, jak i kowadełko 2 dają się obracać w obsadzie 1.

W przyrządzie według fig. 2 i 3 zbyteczne jest prowadzenie klepadła w obsadzie, a do prowadzenia jego służy osadzo-

ny pośrodku kowadełka sworzeń 5, który jednocześnie tworzy oś obrotu i służy także do prowadzenia ostrza kosi lub sierpa. Kowadełko 2 w tym przypadku może być umocowane w obsadzie symetrycznej 1; wówczas przyrząd daje się używać ze wszystkich stron i zapewnia równomierne zużycie mocno osadzonego kowadełka.

Podczas gdy według fig. 2 sworzeń prowadniczy 5 jest na stałe umocowany w kowadełku, według fig. 3 jest on luźno osadzony w kowadełku 2 na obsadzie 1 i zaopatrzony w łeb 7, który opiera się na górnej powierzchni klepadła 3 i pośredniczy w przenoszeniu uderzeń młotka. Łeb 7 może mieć dolną płaszczyznę odpowiedniego kształtu, aby można jej użyć łącznie z klepadłem 3, które wówczas służy jako kowadełko do klepania. Sworzeń 5 można byłoby umocować na stałe w klepadle 3. Wszystkie części składowe według fig. 2 i 3 są okrągło toczone, dają się więc łatwo obrabiać i dopasowywać.

Przyrząd według fig. 3 odznacza się celowością swej budowy przy zastosowaniu prostych części, małą wysokością i pewnem prowadzeniem klepadła. W tym przyrządzie można poza tem nadać powierzchniom pierścieniowym kowadełka 2 i klepadła 3 na obydwóch stronach czołowych jednako- we lub odmienne kształty, dzięki czemu przez odwrócenie obydwóch powierzchni w pierwszym przypadku przy jednakowych profilach przedłuża się trwałość powierzchni roboczych, a w drugim przypadku — można klepać na tym samym przyrządzie rozmaite profile lub też można na jednej powierzchni podklepać ostrze, a na drugiej dopiero dokończyć klepania.

Sposób użycia przyrządu we wszystkich przypadkach jest następujący.

Pierścieniowate powierzchnie robocze 2a i 3a walcowych części 2 i 3, dostosowane odpowiednio dożądanego profilu, kształtują wsunięte między nie ostrze kosi lub sierpa pod działaniem uderzeń na

klepadło 3, przyczem ostrze kosy lub sierpa jest dociskane ręką do sworznia przewodniczego 5, umożliwiając na całej długości równomierne rozklepanie ostrza. Jak widać z fig. 4, każdorazowo zajęta ostrzem użytkowa powierzchnia robocza w kształcie wycinka kołowego $A - B - C$ wynosi mniej więcej czwartą część całej powierzchni roboczej. Wskutek samoczynnego obracania się podczas klepania przynajmniej jednej z pracujących części przyrządu współdziałają ze sobą wciąż inne miejsca robocze, przyczyniając się do równomiernego zużycia, przez co trwałość przyrządu wzrasta znacznie. Ponieważ punkt D ostrza kosy lub sierpa, dotykający przewodniczego sworznia 5 przy dalszem przesuwaniu w prawo lub lewo po odsunięciu od sworznia 5 na odcinku $D - A$, ponownie dostaje się pod uderzenia części roboczych $2a$ i $3a$, więc przytępienie wskutek ślizgania się ostrza po sworzniu 5 zostaje natychmiast usunięte. Na fig. 4 wskazano umieszczenie kosy oraz sierpa na przyrządzie bez jakichkolwiek zmian.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do klepania kos i sierpów, posiadający obsadę, zaopatrzoną w kowadełko i klepadło, przeznaczone do uderzenia w nie ręcznym młotkiem, znamieny tem, że tak kowadełko, jak i klepadło po-

siadają kształt walcowy z pierścieniowemi powierzchniami roboczemi.

2. Przyrząd do klepania według zastrz. 1, znamieny tem, że pośrodku kowadełka i klepadła jest umieszczony pomiędzy niemi sworzeń, służący do prowadzenia kosy lub sierpa, przyczem może być on również użyty do prostoliniowego prowadzenia klepadła.

3. Przyrząd do klepania według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że sworzeń (5), służący jednocześnie do prowadzenia kosy lub sierpa i prostoliniowego prowadzenia klepadła, jest połączony na stałe albo z kowadełkiem, albo z klepadłem (3 lub 2) i luźno przetknięty przez środkowy otwór w drugiej części.

4. Przyrząd do klepania według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że środkowy sworzeń (5) jest luźno umieszczony we wywierconych otworach kowadełka (2) i klepadła (3).

5. Przyrząd do klepania według zastrz. 1, 2 i 4, znamieny tem, że sworzeń (5) zaopatrzony jest w łeb (7), opierający się na górnej powierzchni klepadła (3), przyczem dolna powierzchnia tego łba może być odpowiednio ukształtowana, w celu użycia jej do klepania.

Fr. Stübgen & Co.
Zastępca: Dr. M. Goldwasser,
adwokat.

